

Resolutie van het Europees Parlement over de "comitologie" (16 september 1998)

Caption: Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 1998 over de herziening van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden - "comitologie" (besluit van de Raad van 13 juli 1987).

Source: Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen (PbEG). 12.10.1998, n° C 313. [s.l.]. "Resolutie over de herziening van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden- "comitologie" (besluit van de Raad van 13 juli 1987) (16 september 1998)", auteur:Het Europees Parlement , p. 101.

Copyright: All rights of reproduction, public communication, adaptation, distribution or dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

The documents available on this Web site are the exclusive property of their authors or right holders.

Requests for authorisation are to be addressed to the authors or right holders concerned.

Further information may be obtained by referring to the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/resolutie_van_het_europees_parlement_over_de_comitologie_16_september_1998-nl-ee1fdba7-1a2e-4096-b1ee-22d489b0658e.html

Last updated: 15/09/2016

Resolutie van het Europees Parlement over de herziening van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden - "comitologie" (besluit van de Raad van 13 juli 1987) (16 september 1998)

B4-0801/98

Het Europees Parlement,

- gezien het op 2 oktober 1997 ondertekende Verdrag van Amsterdam en Verklaring nr. 31 over het besluit van de Raad van 13 juli 1987 ⁽¹⁾
- gezien het besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie over het Verdrag van Amsterdam (CONF 4007/97 - C4-0538/97) van 19 november 1997 ⁽³⁾,
- onder verwijzing naar zijn resoluties van 17 mei 1995 ⁽⁴⁾, 13 maart 1996 ⁽⁵⁾, 16 januari 1997 ⁽⁶⁾, 13 maart 1997 ⁽⁷⁾ en 11 juni 1997 ⁽⁸⁾ over de Intergouvernementele Conferentie en van 26 juni 1997 over de bijeenkomst van de Europese Raad in Amsterdam op 16 en 17 juni 1997 ⁽⁹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 december 1993 over de comitologieproblematiek na de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie ⁽¹⁰⁾,
- gezien de modus vivendi op 20 december 1994 overeengekomen tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de maatregelen ter uitvoering van de besluiten die zijn vastgesteld volgens de procedure van artikel 189 B van het EG-Verdrag ⁽¹¹⁾,
- gezien het akkoord Plumb-Delors van 1988 over de wijze waarop het Europees Parlement wordt geïnformeerd en de gedragscode Klepsch-Millan van 12 juli 1993 over de tenuitvoerlegging van het structuurbeleid door de Commissie ⁽¹²⁾,
- onder verwijzing naar de hoorzittingen met de parlementaire commissies, de Commissie, de vertegenwoordigers van het lidstaten en de Raad op 17 maart en 28 april 1998,
- onder verwijzing naar de vele contacten en formele ontmoetingen met de Commissie in de laatste zes maanden,

A. van oordeel dat de wijzigingen die het Verdrag van Amsterdam in de medebeslissingsprocedure uit hoofde van artikel 251 (oud artikel 189B) van het EG-Verdrag heeft doorgevoerd en in het bijzonder de afschaffing van de derde lezing, die het de Raad mogelijk maakte zijn gemeenschappelijk standpunt opnieuw aan de plenaire vergadering voor te leggen, expliciet betekenen dat het Europees Parlement en de Raad dezelfde verantwoordelijkheid hebben voor de vaststelling, via de medebeslissingsprocedure, van wetten,

B. overwegende dat het Verdrag van Amsterdam het toepassingsgebied van de medebeslissingsprocedure van artikel 251 (oud artikel 189B) van het EG-Verdrag verruimt, hetgeen, ook al is artikel 202 (oud artikel 145 waarin alleen wordt verwezen naar wetten die door de Raad zijn goedgekeurd en niet naar wetten die door Parlement en Raad samen zijn goedgekeurd) van het EG-Verdrag niet gewijzigd, impliceert dat de twee takken van de wetgevingsautoriteit, het Europees Parlement en de Raad, evenveel bevoegdheid hebben wat het overdragen van uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie en de controle op de uitvoeringsactiviteiten betreft,

C. overwegende dat de handhaving van de comitologie in de door het besluit van 13 juli 1987 vastgelegde vorm tot een geleidelijke uitholling van de medebeslissingsprocedure kan leiden met als gevolg dat de

draagwijdte daarvan zou worden beperkt tot besluiten van zeer algemene aard, het besluitvormingsproces steeds minder doorzichtig zou worden en de uitoefening van enige vorm van democratische controle steeds moeilijker zou worden gemaakt,

D. overwegende dat de artikelen 205 en 206 de Commissie een rechtstreekse bevoegdheid geven voor de uitvoering van de begroting en aan het Parlement de bevoegdheid om via de kwijtingsprocedure de Commissie voor deze uitvoerende taak ter verantwoording te roepen,

E. overwegende dat de noodzaak om het huidige functioneren van de comités te vereenvoudigen bovendien ingegeven is door het transparantiebeginsel, dat nu is opgenomen in artikel 255 (oud artikel 191A) van het EG-Verdrag en voorschrijft dat de wetgevingsautoriteit (Europees Parlement en Raad) de algemene beginselen die gelden voor de toegang tot documenten van de instellingen van de Unie volgens de medebeslissingsprocedure dient vast te stellen,

F. overwegende dat zich bij comitologiekwesties het probleem voordoet van de omschrijving en indeling van besluiten; met spijt vaststellende dat deze kwestie nog steeds niet adequaat is aangepakt en dat de aan het Unieverdrag gehechte verklaring nr. 16 betreffende de hiërarchie tussen communautaire besluiten geen enkel praktisch resultaat heeft gehad,

G. onderstrepend dat onder uitvoerende maatregelen o.a. ook moet worden verstaan alle maatregelen die geen wijziging, aanvulling of bijwerking van essentiële aspecten van de basiswetten (bijlagen inbegrepen) inhouden en dat deze laatste niet mogen worden gewijzigd, zelfs niet als de Raad zich uitvoerende bevoegdheid toe-eigent,

H. van oordeel dat alle vóór het besluit van 13 juli 1987 opgerichte comités volgens de nieuwe procedures dienen te werken,

I. overwegende dat door de inschakeling van beheerscomités bij de tenuitvoerlegging van programma's op het gebied van het buitenlands beleid, die gebaseerd zijn op een rechtsgrondslag, de procedures onnodig gecompliceerd worden, waardoor een duidelijk omschreven verantwoordelijkheid van de Commissie beperkt en het parlementair toezicht op programma's op het gebied van het buitenlands beleid ernstig bemoeilijkt wordt,

J. van oordeel dat er, om principiële discussies en conflicten tussen de EU-instellingen zoals die zich in het verleden hebben voorgedaan en die het wetgevingsproces aanzienlijk hebben vertraagd te voorkomen, een formeel akkoord tussen de Commissie, de Raad en het Europees Parlement over de definitie van en de controle op uitvoerende maatregelen nodig is,

1. stelt voor de wijziging van de huidige regeling voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden de volgende prioriteiten vast:

- a) volledige eerbiediging van de wetgevingsprocedure om te voorkomen dat een besluit van wetgevende aard (met inbegrip van de herziening en bijwerking van besluiten die in het kader van de medebeslissingsprocedure worden vastgesteld, alsook de wijziging van bijlagen, voorzover deze een algemeen karakter hebben) als een uitvoerende maatregel buiten de normale medebeslissingsprocedure om wordt vastgesteld. Hoe meer de toepassingsfeer van de medebeslissingsprocedure wordt uitgebreid, des te belangrijker wordt het dat strikt de hand wordt gehouden aan de wetgevingsprocedure,
- b) een institutioneel evenwicht bewerkstelligen als gevolg van de wijziging van de medebeslissingsprocedure teneinde Raad en Parlement evenveel bevoegdheid te geven, zowel bij de vaststelling van de delegatie van bevoegdheid aan de Commissie als bij de uitoefening van de controle door de wetgevingsautoriteit (Raad en Europees Parlement) op een uitvoerende maatregel,
- c) de mate van autonomie van de Commissie bij de uitvoering van de regelgeving moet duidelijk worden afgebakend: door de vaststelling van uitvoeringsmaatregelen in het kader van de wetgeving moet de

bevoegdheidsoverdracht explicieter worden en tegelijkertijd moet ervoor worden gezorgd dat de wetgevingsautoriteit (Europees Parlement en Raad) zich niet mengt in de toepassingsbesluiten;

2. is derhalve van mening dat op basis van bovenstaande richtsnoeren in het nieuwe besluit en bijgevolg ook het nieuwe Interinstitutionele Akkoord in het volgende dient te worden voorzien:

a) duidelijk onderscheid tussen fundamentele wetgeving en uitvoeringsbepalingen door in het basisbesluit het delegeren van de uitvoeringsbevoegdheid beter af te bakenen, met dien verstande dat besluiten die basisbesluiten op essentiële punten wijzigen, bijwerken of aanvullen volgens het Europees Parlement niet als uitvoeringsmaatregelen kunnen worden beschouwd,

b) doelmatige controle van het Europees Parlement op de uitvoeringsbepalingen; het Europees Parlement dient de mogelijkheid te hebben om binnen een bepaalde tijdsspanne te reageren op een uitvoerend besluit en eventueel de rechtmatigheid ervan aan te vechten, of het nu gaat om overtreding van de gedelegeerde bevoegdheden, of om de inhoud, d.w.z. een nalatigheid bij het uitvoeren van de gedelegeerde bevoegdheid; in dat geval dient de Commissie na een representatieve stemming in het Parlement de uitvoeringsmaatregel in te trekken of te wijzigen of overeenkomstig de Verdragsbepalingen een wetgevingsvoorstel in te dienen; de Commissie dient dezelfde procedure te volgen als de Raad of zijn comité bezwaar maakt tegen een uitvoeringsmaatregel,

c) vereenvoudiging van het stelsel van comités en van de bestaande procedures, in het bijzonder de afschaffing van de regelgevende comités, alsook de verplichting voor de instellingen om alle bestaande uitvoerende procedures (van voor en na het besluit van 1987) stelselmatig en in de lijn van de nieuwe bepalingen te harmoniseren. In ieder geval kan een voorstel om het aantal comités te verminderen, hetzij door de afschaffing van varianten, hetzij door toewijzing van gebieden per type comité, niet volstaan zonder de wetgevingsautoriteit (Raad en Europees Parlement) de mogelijkheid te laten om de rechtmatigheid van het voorstel voor een uitvoerende maatregel aan te vechten,

d) transparantie in de uitvoeringsprocedure, hetgeen impliceert:

- goedkeuring van een huishoudelijk reglement dat geldt voor alle comités (met name betreffende hun samenstelling, de onverenigbaarheid van hun leden, de controle op hun huishoudelijke kosten, de openbaarheid van hun werkzaamheden en besluiten en, meer in het bijzonder op begrotingsgebied, de vaststelling van een strikt tijdschema voor de besluitvorming),

- naleving van het recht op informatie van het Europees Parlement, onverminderd diens rol bij de vaststelling van het basisbesluit, met name op begrotingsgebied, waar het moet worden georganiseerd in overeenstemming met zijn kwijtingsbevoegdheid,

e) onbeperkte bevoegdheid van de Commissie bij de vastlegging van uitgaven door besluiten van algemene of individuele strekking die worden genomen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de Raad zodat de Commissie haar taak op het gebied van de uitvoering van de begroting, onder toezicht van het Parlement als kwijtingsautoriteit, kan vervullen; bijgevolg moet voor alle besluiten in verband met de uitvoering van de begroting het beroep op comités waarin de Raad het laatste woord heeft worden uitgesloten;

3. overweegt de kredieten voor comitologie in de reserve van de begroting voor 1999 op te nemen als bij de wijziging van het besluit van de Raad onvoldoende rekening wordt gehouden met het standpunt van het Parlement;

4. behoudt zich op grond van de vorenstaande beginselen het recht voor zijn oordeel uit te spreken over het voorstel van de Commissie; verlangt dat tijdens de volgende herziening van de Verdragen artikel 202 (voormalig art. 145) wordt herschreven zodat rekening wordt gehouden met de wijzigingen die door artikel 251 (voormalig art. 189 B) van het Verdrag van Amsterdam zijn ingevoerd zodat een verkeerde interpretatie die in de toekomst aanleiding zou kunnen geven tot geschillen wordt voorkomen;

5. verzoekt zijn Voorzitter met de Raad en de Commissie een Interinstitutioneel Akkoord te sluiten dat zoveel mogelijk in de lijn van deze richtsnoeren ligt en verzoekt de voorzitter van de Commissie institutionele zaken en haar rapporteur aan de onderhandelingen daartoe deel te nemen;

6. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de parlementen en de regeringen van de lidstaten.

(¹) PB C 340 van 10.11.1997, blz. 137,

(²) PB L 197 van 18.7.1987, blz. 33.

(³) PB C 371 van 8.12.1997, blz. 99.

(⁴) PB C 151 van 19.6.1995, blz. 56.

(⁵) PB C 96 van 1.4.1996, blz. 77.

(⁶) PB C 33 van 3.2.1997, blz. 66.

(⁷) PB C 115 van 14.4.1997, blz. 165.

(⁸) PB C 200 van 30.6.1997, blz. 70.

(⁹) PB C 222 van 21.7.1997, blz. 17.

(¹⁰) PB C 20 van 24.1.1994, blz. 176.

(¹¹) PB C 102 van 4.4.1996, blz. 1.

(¹²) PB C 255 van 20.9.1993, blz. 19.